

แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอย

“พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุตรดิตถ์”



เมืองพิษณุโลก เมืองตรอนศรีสินธุ์ หาดท่าอิฐ
เมืองทุ่งยั้ง เมืองลับแล เมืองฝาง



การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่
34/130-131 ถนนเหมืองหิด ต.โนนเวียง อ.เมือง จ.แพร่ 54000
โทรศัพท์ 0 5452 1118, 0 5452 1127 โทรสาร 0 5452 1119
E-mail: tatphrae@tat.or.th • www.tourismthailand.org/phrae
• www.easternlanna.org พื้นที่รับผิดชอบ : แพร่, น่าน, อุตรดิตถ์

จังหวัดอุดรดิตร

“...หลักน้ำพิลลือลือ เมืองลางลางหวาน บ้านพระยาพิชัยดาบหัก ก้นล็กใหญ่ของโลก...”



จังหวัดอุดรดิตร ตั้งอยู่ทางภาคเหนือตอนล่ง เมืองแห่งพระแท่นลิลลาอาสน์ ตำนานเมืองลัลลแลที่มีแม่ม่ายและสาวสวย เมืองแห่งทุเรียนและลางลางหวานหอม และบ้านเกิดของพระยาพิชัยดาบหัก ขุนศึกคู่บารมีของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เป็นเมืองที่มีความสำคัญทางด้นประวัติศาสตร์มาแต่อดีตกาลมาอันยาวนานผ่านพัฒนาการมาหลายยุคหลายสมัย

สภาพทั่วไป

จังหวัดอุดรดิตร ตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนล่ง ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 491 กม. มีเนื้อที่รวมทั้งลัน 7,838.592 ตารางกิโลเมตร หรือ 4,899,120 ไร่ แบ่งออกเป็น 9 อำเภอ ประกอบด้วยอำเภอต่างๆ ได้แก่ อำเภอเมือง ลัลลแล ตรอน พิชัย ทองแสนขัน ท่าปลา น้ำปาด ฟากท่า และอำเภอบ้านโคก

อาณาเขต

ทิศเหนือ : ติดต่อกับจังหวัดแพร่ (อำเภอเด่นชัย อำเภอสูงเม่น) และน่าน (อำเภอนาหมื่น)

ทิศตะวันออก : ติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีแนวเขตแดนยาว 120 กิโลเมตร (อำเภอชาติตระการ)

ทิศใต้ : ติดต่อกับจังหวัดพิษณุโลก (อำเภอพรหมพิราม อำเภอวัดโบสถ์)

ทิศตะวันตก : ติดต่อกับจังหวัดสุโขทัย (อำเภอศรีลันลาล อำเภอสวรรคโลก อำเภอสรินคร และอำเภอศรีลารัง)

การเดินทาง

รถยนต์

จังหวัดอุดรดิตถ์ห่างจากกรุงเทพฯ 491 กิโลเมตร สามารถเดินทางไปได้ 2 เส้นทาง คือ

1. จากกรุงเทพฯ ใช้ทางหลวงหมายเลข 1 แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 32 ผ่าน อยุธยา-อ่างทอง-สิงห์บุรี-ชัยนาท-นครสวรรค์ ใช้เส้นทาง 117 เข้าพิษณุโลกและทางหมายเลข 11 จนถึงอุดรดิตถ์

2. ใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-สิงห์บุรี แล้วขับเลยไปถึงอำเภอมโนรมบุรี (ทางหลวงหมายเลข 311) แล้วแยกเข้าทางหลวงหมายเลข 11 (สายอินทร์บุรี-ตากฟ้า) จนถึงทางหลวงหมายเลข 12 (พิษณุโลก-หล่มสัก) เลี้ยวซ้ายไปอีก 8 กิโลเมตร แล้วเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข 11 จนถึงอุดรดิตถ์

รถไฟ

จากสถานีรถไฟหัวลำโพง มีรถไฟไปอุดรดิตถ์ทุกวันรายละเอียดติดต่อ โทร. 1690 หรือ 02-223-7010, 02-223-7020 หรือ www.railway.co.th

ในตัวเมืองอุดรดิตถ์มีสถานีรถไฟหลักคือ สถานีรถไฟอุดรดิตถ์ และสถานีรถไฟศิลาอาสน์

รถไฟระยะสั้นระหว่างจังหวัดที่วิ่งตลอดวันได้แก่ ขบวนเด่นชัย-พิษณุโลก ขบวนศิลาอาสน์ พิษณุโลกและขบวนสวรรคโลก-อุดรดิตถ์

รถไฟด่วนพิเศษที่แวะจอด ณ สถานีรถไฟอุดรดิตถ์ ได้แก่ ขบวนด่วนพิเศษนครพิงค์ และขบวนด่วนพิเศษกรุงเทพ-สวรรคโลก



รถโดยสารประจำทาง

มีรถโดยสารออกจากสถานีขนส่งหมอชิต 2 แบบ คือรถยนต์โดยสารธรรมดาและรถโดยสารปรับอากาศ จากกรุงเทพฯ สู่อุดรดิตถ์ ทุกวันรายละเอียดติดต่อ

บริษัท ขนส่ง จำกัด โทร. 02-936-3660 หรือ www.transport.co.th

บริษัท เชิดชัยทัวร์ จำกัด โทร. 02-936-0199 หรือ 055-412-354

บริษัท สุโขทัยธานี จำกัด (วินทัวร์ อุดรดิตถ์ โทร 055-413-592)

บริษัท ศิลาอาสน์ขนส่ง จำกัด 132/1 ถ.เจริญบัณฑิต ต.ท่าอิฐ โทร. 055-412-287

บริษัท โชครุ่งทวีทัวร์ จำกัด 190/2 ถ.เทศบาลนิมิตใต้ แขวงลาดพร้าว เขตจตุจักร กทม. 10900 โทร. 02-954-2950 www.chokeroongtaveetour.co.th

บริษัท นครชัยแอร์ จำกัด 27 ถ.วิภาวดีรังสิต ค.9 แขวงจตุจักร เขตจตุจักร กทม. 10900 โทร. 02-936-0800 www.nca.co.th

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ สถานีขนส่งผู้โดยสารเทศบาลจังหวัดอุดรดิตถ์ โทร. 055-411-059



ระยะทางจากอำเภอเมืองไปอำเภอต่างๆ ของจังหวัดอุดรดิตถ์

อำเภอลับแล	10 กิโลเมตร
อำเภอดรอน	31 กิโลเมตร
อำเภอท่าปลา	47 กิโลเมตร
อำเภอทองแสนขัน	48 กิโลเมตร
อำเภอพิชัย	40 กิโลเมตร
อำเภอน้ำปาด	85 กิโลเมตร
อำเภอปากท่า	127 กิโลเมตร
อำเภอบ้านโคก	162 กิโลเมตร

ระยะทางจากตัวเมืองอุดรดิตถ์กับเมือง ท่องเที่ยวสำคัญของประเทศไทย

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-กรุงเทพฯ	495 กิโลเมตร
อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-เชียงใหม่	248 กิโลเมตร
อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-เชียงราย	314 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-สุโขทัย

91 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-แม่สอด

258 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-แม่ฮ่องสอน

459 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-หนองคาย

451 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-หัวหิน

652 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-พัทยา

609 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-ภูเก็ต

1,291 กิโลเมตร

อำเภอเมืองอุดรดิตถ์-หาดใหญ่

1,388 กิโลเมตร

ประวัติความเป็นมาจังหวัดอุดรดิตถ์

อุดรดิตถ์....ความเป็นมา

บริเวณที่ตั้งเมืองอุดรดิตถ์ในปัจจุบัน เป็นพื้นที่ราบกว้างใหญ่มีภูเขาโอบล้อมรอบด้านเหนือ มีแม่น้ำน่านไหลผ่านใจกลางเมือง เป็นจุดเชื่อมต่อระหว่างดินแดนป่าเขาทางเหนือกับพื้นที่ราบด้านใต้ ในอดีตมีบทบาทที่สำคัญทางด้านการคมนาคมของผู้คนและการขนส่งสินค้าขึ้นลงแนวเหนือใต้จากสิบสองปันนา-เชียงแสน-เชียงราย-น่าน-อุดรดิตถ์ ไปยังพิษณุโลก มีการพบหลักฐานทางโบราณคดียืนยันความสำคัญการเดินทางเส้นทางนี้ เช่น ภาชนะสำริดกลอง มโหระทึก ในสมัยสุโขทัย อุดรดิตถ์เพิ่มพูนความสำคัญ ที่เป็นเส้นทางโบราณที่ผ่านไปยังเมืองทุ่งยั้ง-ศรีสัชนาลัย-สุโขทัย-ไปยังเมืองตาก-กำแพงเพชร ต่อยังดินแดนพม่า ออกไปยังทะเลที่อ่าวมะตะมะ อีกเส้นทางหนึ่ง

อุดรดิตถ์จึงนับเป็นเมืองที่มีความเป็นมาที่น่าสนใจเหมาะกับการเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิง

ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ที่เป็นจุดเด่นของจังหวัดอุดรดิตถ์ เช่น สวนทุเรียนโดยเฉพาะพันธุ์ทองลับแล พันธุ์ทูลีนลับแล ลางสาต ลองกองลับประรดห้วยมุ่น พืชผักที่มีการรณรงค์ปลูกกันเป็นจำนวนมากแบบเกษตรอินทรีย์ รวมทั้งการท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่มีมากมายหลายแห่ง เชื่อนลิริกิตี อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว อุทยานลักษ์ใหญ่

อุดรดิตถ์....สมัยสุโขทัย

อุดรดิตถ์มีหลักฐานชัดเจนว่าเกิดขึ้นมาพร้อมๆ กับเมืองศรีสัชนาลัยและสุโขทัย โดยเมืองทุ่งยั้ง มีบทบาทสำคัญในการเป็นเมืองหน้าด่านรักษาแนวแม่น้ำน่านทางฝั่งตะวันตก เพราะแนวแม่น้ำน่านในสมัยนั้นคงอยู่ใกล้กับเมืองทุ่งยั้ง ส่วนบริเวณปากคลองโพธิ์มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบมีความสำคัญในฐานะท่า





ขนถ่ายสินค้าทางแม่น้ำ ก่อนขึ้นบนไปยังท้อง
ถื่นอื่นๆ ในอุดรดิตถ์

สมัยสุโขทัย จังหวัดอุดรดิตถ์ได้มีการตั้ง
เมืองขึ้นหลายเมืองเช่น **เมืองฝาง** หรือ **เมือง
สวางคบุรี** เป็นเมืองที่มีชื่อปรากฏในศิลาจารึก
ของกรุงสุโขทัย เมื่อคราวที่พระมหาธรรมราชา
ที่ 1 ลิไทแห่งกรุงสุโขทัย ได้ทรงสร้างพระ
มหาธาตุที่นครชุมตอนท้ายของศิลาจารึกได้
กล่าวถึง เมืองฝางซึ่งเป็นเมืองหนึ่งอาณาจักร
สุโขทัยและยังเป็นเมืองต่อมาจนถึงสมัยอยุธยา
เมืองฝางปัจจุบันอยู่ในท้องที่ตำบลผาจุและ
ตำบลหาดจั่ว อำเภอมืองอุดรดิตถ์, **เมืองทุ่ง
ยั้ง** เป็นเมืองที่มีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัยจากการ
พบตัวเมืองและ สถูป ลักษณะเดียวกับเมือง
โบราณ สมัยสุโขทัย นอกจากนี้ในกฎหมาย
ลักษณะลักษพาหรือ กฎหมาย ลักษณะโจร ซึ่ง
ขุดพบ ณ กลางเมืองเก่าสุโขทัย จารึกด้วย
อักษรไทย มีชื่อเมืองทุ่งยั้งอยู่ในทำเนียบ
อาณาเขตของสุโขทัยด้วยเรียกเป็นเมืองคู่กับ
เมืองบางยมว่า

“..สระหลวงสองแคว ทุ่งยั้งปากยม..”

ปัจจุบันเมืองทุ่งยั้งอยู่ในเขตท้องที่อำเภอลับแล

เมืองโบราณอีกเมืองหนึ่ง คือ เมืองตา
ซุชก มีแม่น้ำน่านเป็นคูเมืองธรรมชาติ มีคำ
บรรยายลักษณะเมืองในศิลาจารึกสุโขทัย
ปัจจุบัน อยู่ในท้องที่อำเภอตรอน

อุดรดิตถ์....สมัยอยุธยา

สมัยอยุธยา ท้องถิ่นอุดรดิตถ์มี **เมือง
พิชัย** เป็นศูนย์กลาง โดยในสมัยพระเจ้าอู่ทอง
เสด็จขึ้นครองราชย์ ณ เมืองอโยธยา ในปีพุทธ
ศักราช 1893 มีปรากฏความในพระราช
พงศาวดารตอนหนึ่งว่า

“....จึงให้สมเด็จพระเจ้าลูกเธอ พระ-
รามาศวรขึ้นปกครองราชย์สมบัติในเมืองลพบุรี
ครั้งนั้นพระยาประเทศราชขึ้น 19 เมือง คือ
เมืองมลากา เมืองขวา เมืองตะนาวศรี เมือง
นครศรีธรรมราช เมืองสงขลา เมืองจันทบุรี
เมืองพิษณุโลก **เมืองพิชัย** เมืองสวรรคโลก
เมืองพิจิตร เมืองกำแพงเพชร เมืองนคร-
สวรรค์.....” นับได้ว่าเมืองพิชัยเป็นหัวเมืองชั้น
ตรีของกรุงศรีอยุธยา ในสมัยนั้นท้องถื่นชาย
แดนทางเหนือแถบนี้รวมทั้งเมืองพิชัย มักต้อง
รับบทหนักจากการทำสงครามของอาณาจักร
สยามกับล้านนา ล้านช้าง และพม่า ส่งผลต่อ
ความเป็นวัฒนธรรมที่หลากหลายจากการเข้า
มาอยู่ของผู้คนจากการทำสงครามของผู้คน
อุดรดิตถ์ตั้งแต่สมัยนั้นและในปัจจุบันที่มักกล่าว
กันว่าอุดรดิตถ์ “**เมืองแห่ง 3 วัฒนธรรม**” คือ
มีทั้งวัฒนธรรมล้านนา ล้านช้าง ไทยภาค
กลาง”

อุตรดิตถ์...สมัยพระเจ้าตากสินมหาราช

หลังจากกรุงศรีอยุธยาแตกในพุทธศักราช 2310 แผ่นดินแตกเป็นก๊กเป็นเหล่า พระยาวิชิตปราการ เจ้าเมืองกำแพงเพชร (พระยาตากสิน) ได้รวบรวมกำลังผู้คนไปตีพม่าที่ยึดครองที่เมืองธนบุรี จากนั้นได้ปราบดาภิเษกเป็นพระเจ้ากรุงสยาม ทรงพระนามว่าสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 4 หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “สมเด็จพระเจ้ากรุงธนบุรี” ในสมัยนั้นสมเด็จพระเจ้าตากสิน มีภารกิจที่จะรวบรวมแผ่นดินให้เป็นเอกภาพทรงต้องทำการปราบปรามเจ้าแคว้นต่างๆ ได้แก่ ก๊กเจ้าพิมาย ก๊กเจ้านครศรีธรรมราช ก๊กเจ้าพระฝาง ก๊กเจ้าพิษณุโลก ก๊กสุกี้ที่ค่ายโพธิ์สามต้น โดยเฉพาะเจ้าพระฝาง ซึ่งเป็นพระสงฆ์ที่สำคัญครองจิวรแดง ช้องสมุ่กำลังทั้งพระภิกษุและฆราวาสเป็นสมัครพรรคพวกในแถบท้องถื่นอุตรดิตถ์ หรือที่เมืองสวางคบุรี ซึ่งมีกำลังถึงขนาดมาตีแคว้นเจ้าพิษณุโลก เมื่อพระเจ้าตากก่อตั้งกรุงธนบุรีสำเร็จ ก็ทรงยกทัพไปตีเมืองพิษณุโลกเป็นก๊กแรก แต่ตีไม่สำเร็จเนื่องจากถูกยิงได้รับบาดเจ็บ จึงยกทัพกลับ หลังจากนั้นเจ้าเมืองพิษณุโลก ได้ตั้งตนขึ้นเป็นเจ้าได้ 7 วัน ก็ถึงแก่พิลารัย น้องชายที่เป็นอุปราช (หนู) ครองเมืองแทน ต่อมาเจ้าพระฝางมาตีเมืองพิษณุโลกได้สำเร็จ เมืองพิษณุโลกจึงรวมกับเมืองฝาง แต่สุดท้ายก็ถูกพระเจ้าตากสินตีได้สำเร็จ จึงทำให้ก๊กต่างๆ สลายลง ทำให้พระเจ้าตากสินรวมแผ่นดินไทยให้เป็นปึกแผ่นอีกครั้ง

ในสมัยของพระเจ้าตากสินมหาราชเป็นยุคที่มีสงครามตลอดรัชกาล พระองค์ต้องมี



ทหารคู่พระทัยที่มีฝีมือเข้มแข็ง **นายทองดี พันขาว** หนุ่มเมืองพิชัยมีโอกาสนำสวามิภักดิ์รับราชการเป็นทหารเสือคนหนึ่งอยู่ข้างกายตลอดมา ได้รับพระราชทานยศศักดิ์เป็น “พระยาสิทธิราชเดโช” ในคราวบรมราชาภิเษกหลังจากศึกเจ้าพระฝาง ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าให้เจ้าพระยาสิทธิราชเดโช เป็น “**พระยาพิชัย**” ครองเมืองพิชัย ด้วยความกล้าหาญและความสามารถของพระยาพิชัย กล่าวว่าใน พ.ศ. 2315 โปสุพลาแม่ทัพพม่า คุมทัพจากหลวงพระบางจะไปตั้งรักษาเมืองเชียงใหม่ผ่านมาทางเมืองน่าน ให้ซึกซิงโป คุมพล 5,000 คนไปตีเมืองชายแดน ตีล้มได้แล้วเลยยกมาตีเมืองพิชัย พระยาพิชัย รักษาเมืองไว้เป็นสามารถ จนกองทัพจากพิษณุโลกขึ้นมาช่วยได้ ทำการรบพุ่งกับพม่าอย่างดุเดือด พม่าพ่ายแพ้แตกหนีกลับเมืองเชียงใหม่

ในปี พุทธศักราช 2316 โปสุพลาแม่ทัพคนเดิม คุมทัพกลับจากเมืองเวียงจันทน์ จึงได้

เลยมามาตีเมืองพิชัยอีกเจ้าพระยาสุรสีห์และพระยาพิชัยเตรียมพร้อมมิได้ตั้งอยู่ในความประมาทเมื่อทราบข่าวศึกจึงได้จัดกองทัพสกัดกั้นตามชัยภูมิในกลางทาง ให้ทหารชุมนุมอยู่เป็นระยะในทางเดินทัพของพม่า เมื่อเห็นเป็นจังหวะก็เข้าตีพม่าเสียอีกครั้ง ทัพแตกยับหนีกลับไปสิ้นในการรบกันครั้งนี้ พระยาพิชัยได้ออกนำหน้าทหารเข้าประจัญบานถือดาบทั้งสองข้างป้องกันบ้านเมือง เข้าไล่ฟันข้าศึกจนดาบหัก จึงได้ชื่อเสียว่า พระยาพิชัยดาบหัก เข้าไล่ฟันข้าศึกจนดาบหัก จึงได้เลื่องลือชื่อเสียงแต่ครั้งนั้น เรียกกันว่า **“พระยาพิชัยดาบหัก”** จนกระทั่งทุกวันนี้



อุตรดิตถ์...สมัยรัตนโกสินทร์

ในยุคต้นกรุงรัตนโกสินทร์ สมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวตลอด 3 รัชกาลนี้ แผ่นดินสยามไม่เคยปลอดศึกพม่า จนเมืองอังกฤษเริ่มเข้ามาหาลู่ทางแสวงหาอาณานิคมในดินแดนแถบนี้และเริ่มทำสงครามติดพันกับพม่า ในปี พ.ศ.2366 จนพม่าตกเป็นอาณานิคมของอังกฤษเป็นที่เด็ดขาดในปี พ.ศ.2468 สงครามประจำอาณาจักรทั้งสองแห่งนี้จึงยุติลง

ในปี พ.ศ.2369-2375 เมื่อเกิดกรณีกบฏเจ้าอนุวงศ์มีการกวาดต้อนชาวลาวเวียงจันทน์มาอยู่แถบเมืองพิชัย ขณะเดียวกัน พระราชอาณาจักรกัมพูชาว่างขวางขึ้น เมืองพิชัยต้องรับภาระหนักขึ้นในการเป็นศูนย์กลางดูแลพื้นที่ จึงถูกยกอันดับขึ้นเป็นหัวเมืองชั้นโท

ขณะที่เมืองพิชัยเริ่มทรุดโทรมลง ตลาดหัตถ์ทำอิฐก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นอย่างรวดเร็ว เศรษฐกิจและการค้าขายทางเมืองได้กำลังขยายตัว การค้ากับต่างประเทศก็กำลังเบียดเข้ามาหาพื้นที่ภายในสยาม ดินแดนทางเหนือเองก็กำลังต้องการจะตอบรับให้เต็มที่ นอกจากนั้นแล้วคนจีนที่เคยทยอยหนีเนื่องกันเข้าเมืองสยามมา แต่ครั้งพระเจ้ากรุงธนบุรี ก็เริ่มมุ่งเข้ามาทำมาค้าขายในชุมทางการค้าแห่งใหม่นี้ไม่ขาดสายยิ่งเมื่อคนเมืองพิชัยค่อยๆ ผลสมโรยย้ายเข้ามาอยู่แถบหัตถ์ทำอิฐ ชุมชนแถวนี้ก็ยิ่งขยายตัวหนักขึ้นทุกที ในปี พ.ศ.2430 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงโปรดให้ตั้งชุมชนนี้ขึ้นเป็นเมือง พระราชทานชื่อว่า “เมืองอุตรดิตถ์” แปลว่า “เมืองท่าเหนือ” ให้ขึ้นอยู่กับเมืองพิชัย

พระพุทธรเจ้าหลวงเสด็จประพาสหัวเมืองฝ่ายเหนือ ปี พ.ศ.๒๕๔๔

วัน	ออกจาก	ประพาส	ประทับแรม
ตุลาคม ๓	กรุงเทพฯ	-----	บางปิ่น (บางปะอิน)
๔	บางปิ่น	วัดป่าโมกข์	เมืองอ่างทอง
๕	เมืองอ่างทอง	วัดไชโย	เมืองสิงห์บุรี
๖	เมืองสิงห์บุรี	-----	บ้านสรรพยาแขวง
			เมืองไชยนาท (ชัยนาท)
๗	บ้านสรรพยา	เมืองสรรค์บุรี	เมืองไชยนาท
๘	เมืองไชยนาท	เขารธรรมามูล	บ้านท่าฉนวนแขวง
			เมืองมะโนรมย์
๙	-----	เมืองอุทัยธานี (อุทัยธานี)	“ ”
๑๐	บ้านท่าฉนวน	-----	เมืองนครสวรรค์
๑๑	-----	ปากน้ำโพ	“ ”
๑๒	เมืองนครสวรรค์	-----	บางมูลนาคแขวงเมือง
			พิจิตร
๑๓	บางมูลนาค	-----	เมืองพิจิตร
๑๔	-----	บึงสีไฟ	“ ”
๑๕	เมืองพิจิตร	-----	ปากน้ำฟ้าง
๑๖	ปากน้ำฟ้าง	-----	เมืองพิศณุโลก (พิษณุโลก)
๑๗	} ประทับเมืองพิศณุโลก		
๑๘			
๑๙			
๒๐	เมืองพิศณุโลก	-----	เมืองพรหมพิราม
๒๑	เมืองพรหมพิราม	-----	เมืองพิษณุ
๒๒	เมืองพิษณุ (พิษณุ)	เมืองตรอน	เมืองอุตรดิตถ์ (อุตรดิตถ์)
๒๓	-----	หาดอำเภิฐ	“ ”
๒๔	-----	เมืองทุ่งยั้ง	“ ”
๒๕	-----	เมืองลับแล	“ ”
๒๖	-----	เมืองฝาง	“ ”
๒๗	เมืองอุตรดิตถ์	-----	เมืองพิษณุ
๒๘	เมืองพิษณุ	-----	เมืองพิศณุโลก
๒๙	เมืองพิศณุโลก	บึงชะม้ง	บ้านชะม้งแขวงเมืองพิจิตร

๓๐	บ้านชะมัง	-----	เมืองนครสวรรค์
๓๑	-----	บึงบอระเพ็ด	“ ”
พฤศจิกายน ๑	เมืองนครสวรรค์	วัดมหาธาตุ	เมืองไชนาต
๒	เมืองไชนาต	วัดพระนอนจักรศรี	เมืองสิงหนบุรี
๓	เมืองสิงหนบุรี	-----	เมืองอ่างทอง
๔	เมืองอ่างทอง	-----	บางปอน
๕	ประทับเมืองพิษณุโลก		
๖	บางปอน	-----	ถึงกรุงเทพฯ
รวมเบ็จเสร็จ ๓๕ วัน			

วันที่ ๗ พฤศจิกายน เวลาบ่าย ๒ โมง ๔๕ นาที กระบวนพระประเทียบออกจากพระราชวังบางปอนไปสะเตชั่นรถไฟ

เวลาบ่าย ๒ โมง ๕๐ นาที เสด็จพระราชดำเนินจากพระราชวังบางปอนไปสะเตชั่นรถไฟ

เวลาบ่าย ๓ โมง ๗ นาที รถไฟฟ้าเสด็จพระราชดำเนินออกจากสะเตชั่นบางปอน

เวลาบ่าย ๔ โมง ๑๕ นาที รถไฟถึงสะเตชั่นสามเสนทั้งกระบวนหลวงและกระบวนพระประเทียบลงจากรถไฟที่สะเตชั่นสามเสน

พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุดรดิศ

ในปี พ.ศ. 2444 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า เสด็จมณฑลฝ่ายเหนือ เสด็จเมืองพิษณุเมื่อวันที่ 21 ตุลาคม เมืองตรอนตรินันท์ เมื่อวันที่ 22 ตุลาคม และเสด็จเมืองอุดรดิศเมื่อวันที่ 23 ตุลาคม 2444 โดยทางอุดรดิศร่วมกันเตรียมการรับเสด็จอย่างแข็งขัน เตรียมการสร้างพลับพลาไว้รับเสด็จอย่างใหญ่โต โดยจัดสร้างขึ้นริมแม่น้ำน่านในบริเวณโรงเรียนอนุบาลอุดรดิศปัจจุบันนี้ ที่ตั้งกล่าวนี้ในสมัยนั้นเป็นหนองน้ำเล็กๆ และเป็นป่า จึงต้องมีการระดมคนถากถางป่าและปรับพื้นที่ขุดต่อไม้ถมหนองน้ำเป็นการใหญ่ แต่พวกที่มาทำงานเหล่านั้นต่างก็มาทำด้วยความเต็มใจและดีใจที่พระเจ้าแผ่นดินจะเสด็จมายังบ้านเมืองของตน เพราะยังไม่เคยได้เห็นพระเจ้าแผ่นดินกันเลย คราวนี้จะได้เห็นกันละ จึงต่างคนต่างก็ทำงานกันอย่างเต็มฝีมือ มีทั้งพ่อค้า



ประชาชน ข้าราชการ รวมทั้งพ่อค้าตลาดหาด
ทำอิฐก็มาร่วมด้วยอย่างแข็งขัน พลัปปลา
รับเสด็จที่สร้างขึ้นครั้งนั้นเป็นการสร้างอย่างถาวร
มีการตัดต้นไม้เข้ามาล้อมทำเป็นมุมห้องโถง
ห้องบรรทม มีรั้วกันแบ่งเป็นอาณาเขต ภายใน
รั้วข้างพลัปปลา สร้างเป็นสระน้ำ ปลูกบัว
ปลูกดอกไม้ มีการปล่อยปลา ปล่อยเต่า ในสระ
น้ำนั้นด้วย

พลัปปลาใหญ่ที่ท่าโพธิ์ (บางโพปัจจุบัน)
ได้จัดสร้างแพน้ำเพื่อเทียบเรือพระที่นั่ง โดยทำ
เป็นบันไดขึ้นจากตลิ่งริมแม่น้ำไปจนถึงพลัปป
ลาใหญ่ สองฟากทางที่จะเสด็จพระราช
ดำเนิน ประดับด้วยต้นไม้กระถางเป็นแนว
ตลอดตั้งแต่แพเทียบเรือพระที่นั่งไปจนถึง

วันที่พระองค์เสด็จถึงอุดรดิตถ์ เป็นวันที่
ประชาชน ทั่วไปต่างปลื้มปิติยินดีอย่างยิ่ง พา
กันหลังไหลอุ้มลูกจูงหลานมากอยเฝ้ารับเสด็จ
และชมพระบารมีของพระองค์อย่างใกล้ชิด พา
กันเดินทางมาจากทั้งที่ใกล้และไกล เพราะต่าง
ก็ไม่เคยมีใครเคยได้เห็นพระองค์เลย พลัปปลา
ที่สร้างไว้รับเสด็จก็ประดับด้วยธงรูปช้างเผือก
ปลิวไสวเป็นสง่างามยิ่ง ปลิวสะบัดพลิ้วชวนชม
ตามแนวทางที่พระองค์จะเสด็จพระราชดำเนิน
ก็แน่นด้วยประชาชนทั้งสองฟากทาง

ขบวนทางเรือซึ่งใช้เรือกลไฟเป็นเรือนำ
และอารักขาได้วิ่งเข้ามาถึงเขตท่าโพธิ์ก็เปิด
หวูดสัญญาณดังกังวาน เห็นธงช้างเผือกปักที่
หัวเรือปลิวสะบัด ต่อจากนั้นก็ได้แลเห็นเรือ
พระที่นั่ง ซึ่งเป็นเรือกลไฟเช่นเดียวกัน ทาสี
ขาวสะอาดแล่นมาท่ามกลาง ถัดจากเรือ
พระที่นั่งก็เป็นเรือพระมเหสี พระสนมกำนัล

และพระบรมวงศานุวงศ์ตามเสด็จเป็นลำดับ
เมื่อเรือพระที่นั่งเข้าเทียบแพน้ำอันกว้างใหญ่
ทหารบก ทหารเรือ ตั้งแถวรับเสด็จพระองค์ได้
เสด็จจากเรือพระที่นั่งเสด็จขึ้นสู่แพน้ำแล้ว
เสด็จพระราชดำเนินผ่านโถงหมู่บูชาที่ตั้งรับ
เสด็จ มีพระสงฆ์เจริญพระคาถาถวายชัยมงคล
ผ่านแถวข้าราชการและพ่อค้าประชาชนที่มา
เฝ้ารับเสด็จเนื่องแน่นสองฟากทางเสด็จ
พระองค์ทรงโบกพระหัตถ์ด้วยพระพักตร์เบิก
บานยืนต้อนรับตลอดทาง

ประชาชนที่ได้เห็นพระองค์อย่างใกล้ชิด
ต่างก็ปลื้มปิติยินดีบางคนถึงกับน้ำตาไหล ต่าง
ซุบซิบพูดกันว่า นับเป็นบุญของพวกเราที่ได้ชม
พระบารมีในครั้งนี้ ตั้งแต่เกิดมาก็เพิ่งจะได้เห็น
พระองค์อย่างใกล้ชิดวันนี้ ขอให้พระองค์ทรง
พระเจริญเป็นมิ่งขวัญเป็นร่วมโพธิ์ร่วมไทร

พระองค์ทรงประทับที่พลัปปลารับเสด็จ
นั้น เวลาพลบค่ำก็มีแสงโคมไฟสว่างไสวโคมไฟ
ประดับซุ้มประตู และเสาพลัปปลาตลอดไปจน
รั้วล้อมรับพลัปปลากีสว่างเจิดจ้าประดุจกลาง
วัน มีทหารยืนยามรักษาการณ์ตามประตูรั้ว
ทาง เข้าสู่พลัปปลาทหารมหาดเล็กยืนรักษา
การณ์ที่บันไดพลัปปลา มีประชาชนไปดูแสง
สว่างของโคมไฟกันมากมายเพราะไม่เคยเห็น
อย่างนี้มาก่อน

วันรุ่งขึ้น พระองค์ได้เสด็จไปทรงทอด
พระเนตรตลาดหาดทำอิฐปรากฏว่าตลอดทาง
ที่เสด็จนั้น มีประชาชนเฝ้ารับเสด็จสองฟาก
ทางและมีผ้าขาวผืนแดงปูลาด บรรดาร้านค้าก็
ประดับตกแต่งหน้าร้านด้วยธงรูปช้างเผือก กับ
ใช้ระบายหน้าร้าน พร้อมเขียนคำถวายพระพร

บางร้านก็ตั้งเครื่องบูชารับเสด็จ พระองค์ทรงเสด็จพระราชดำเนินไปบนผ้าขาวผ้าแดงที่ปูลาดไว้วันตั้งแต่ตลาดตอนใต้ไปจนถึงตลาดทางเหนือ มีตำรวจหลวงถือหาวายนำเสด็จ มีขบวนตามเสด็จด้วยพระราชโอรส พระราชธิดาและพระบรมวงศานุวงศ์ ติดตามด้วยข้าราชการฝ่ายทหารและพลเรือน ประชาชนชายหญิง รวมทั้งชาวจีนที่มารอรับเสด็จต่างนั่งประนมมือชมพระบารมีตามกัน พระองค์ทรงพอพระทัยตลาดหาดท่าอิฐ ถึงกับทรงมีพระราชดำรัสว่า **“ตลาดการค้าที่นี่ใหญ่โต มีทั้งบริษัท ห้างร้าน มีห้างทำไม้ของฝรั่งหลายห้าง บ้านเรือนของราษฎรก็แน่น สมควรยกฐานะขึ้นเป็นเมือง”** เมื่อพระองค์เสด็จทอดพระเนตรตลาดหาดท่าอิฐจนทั่วแล้ว จึงเสด็จกลับพลับพลาที่ประทับ

วันรุ่งขึ้นเป็นวันทรงแจกเสมา จ.ป.ร. ซึ่งพระองค์ได้นำมา และทรงนำออกแจกให้แก่เด็กเล็กๆ ทั้งหญิงและชาย และวันนี้ตามถนนหนทางก็แน่นไปด้วยพ่อ แม่ ปู่ ย่า ตา ยาย อุ้มลูกจูงหลานไปรับแจกเสมา จ.ป.ร. ถึงพลับพลาที่ประทับ พระองค์ทรงแจกด้วยพระหัตถ์ของพระองค์เอง เด็กที่ได้รับแล้วก็เอาผูกคอพระองค์ทรงขอบเด็กเล็กๆ มาก เวลาแจกพระองค์ต้องให้เด็กเข้ารับเอง โดยที่พระองค์จะนำเอาเสมาผูกติดกับปลายไม้ ทรงกวัดแกว่งไปๆ มาๆ ล่อเด็กๆ เด็กที่ฉลาดและมีความว่องไวก็จะคว้าจับได้ก่อนเด็กอื่น ตอนนี้พระองค์จะทรงพระสรวลชอบพระทัยพร้อมทั้งชมว่าเด็กคนนั้นฉลาดไหวพริบดี พระองค์จะทรงกระทำเช่นนี้ตลอดเวลาจนกว่าจะหมดเวลา

แจก เสมา จ.ป.ร. ดังกล่าวนี ปัจจุบันก็ยังเคยเห็นมีเด็กผูกคอกันอยู่ก็มี

ในคราวเสด็จประพาสอุดรดิตถ์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชหัตถเลขาตอนหนึ่งกล่าวถึงตลาดเมืองอุดรดิตถ์ว่า

“...ในตลาดนั้นมีเรือนแถวฝากระดาน 2 ชั้น แต่ใหญ่กว่าที่กรุงเทพฯ ที่แล้วก็มีมาก ที่ยังทำอยู่ก็มี เป็นร้านขายของอย่างครึกครื้น ที่เป็นบ้านเรือนแลข้างก็มีบ้าง เขาว่าตลาดบกที่นี่ดีกว่าปากน้ำโพ ซึ่งฉันยังไม่ได้เห็น แต่ตลาดเรือนั้นที่นี้สู้ปากน้ำโพไม่ได้...”

เกี่ยวกับการโยกย้ายศูนย์กลางท้องถิ่นจากเมืองพิชัยมาเมืองอุดรดิตถ์ มีใจความว่า

“...อนึ่งเมืองพิชัยนั้น โดยที่ตั้งไม่ดีมีแต่ร่วงโรยลง ที่เมืองอุดรดิตถ์นี้ความเจริญขึ้นรวดเร็ว มีการค้าขายแลผู้คนมาก จนเป็นอำเภอที่ไม่ใครพอที่จะปกครองรักษา ฉะนั้นจึงได้สั่งให้ย้ายที่ว่าการเมืองขึ้นมาตั้งที่พลับพลานี้ แต่อำเภออุดรดิตถ์ก็ยังคงเป็นอุดรดิตถ์อยู่ อำเภอพิชัยก็คงเป็นเมืองพิชัย ย้ายแต่ที่ว่าการเมืองแลศาลเมืองขึ้นมาตั้งที่นี่ แลพลับพลาที่สร้างขึ้นนี้จะใช้ได้ต่อไปอีกหลายปี กว่าการปลูกสร้างใหม่จะแล้วเสร็จ...”

ในปีเดียวกันนี้เอง สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหาวชิราวุธราชานุวิวัตน์ ได้เสด็จเมืองอุดรดิตถ์ด้วยและได้บันทึกไว้ตอนหนึ่งว่า

“...เวลาบ่ายสามโมง ข้าขึ้นไปตามถนนริมน้ำตลาดท่าอิฐซึ่งอยู่เหนืออุดรดิตถ์หน่อยหนึ่ง ที่แห่งจริงอุดรดิตถ์ไม่มีคนมากเท่าท่าอิฐ แลท่าอิฐนั้นควรจะเป็นเมือง เมืองทั้งปวงใน

มณฑลพิษณุโลกเมืองไหนจะดีเท่าเมืองอุดร-
ดิษฐ์ไม่มี เป็นเมืองที่โคราช เป็นที่รวมทางที่มา
แต่ที่ดอน คือ แพร่ น่าน เป็นต้น มาสู่อุดรดิษฐ์
เป็นทำเป็นบ้านร้านตลาด หาได้จับปลาตาม
ลำน้ำเช่นเมืองอื่นไม่ คับคั่งแน่นหนาประดุจ
ตลาดน้อยกรุงเทพฯ เวลानीติตลาดกำลังทำโรง
ร้านใหม่เพราะขยายถนน โรงร้านนั้นทำด้วยไม้
เป็นสองชั้น...เมืองอุดรดิษฐ์เป็นทั้งอก แผ่นดิน
เป็นพักสองชั้นอย่างเมืองพิษณุโลกทุกแห่ง...

เห็นได้ชัดว่า สมเด็จพระเจ้าฟ้ากรมพระยา-
นริศร ทานทรงได้สัมผัสและตระหนักได้ชัดถึง
พลังทางธุรกิจการค้าของเมืองอุดรดิษฐ์ที่กำลัง
มาแรง เพราะเป็น “ที่โคราช” คือ ชุมทางการ
คมนาคมขนส่งและชุมทางการค้าระดับภูมิภาค
อีกประการหนึ่งคือข้อสังเกตถึงปัญหาสภาพ
แวดล้อมประจำเมืองคือการเคลื่อนไหวของ
ลำน้ำน่าน เกิดท่งอก เกิดตลิ่งเป็นชั้นสองระดับ
อยู่ทั่วไป

พระพุทธรเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองลับแล

หลวงศรีพนมมาศ (ทองอิน แซ่ตัน) นาย
อำเภอลับแล เป็นผู้นำท้องถิ่น ร่วมกับราษฎร
ช่วยกันแผ้วถางทางตั้งแต่อุดรดิษฐ์ไปจนถึง
ลับแล (ถนนเส้นนี้ภายหลังพระราชทานนามว่า
“ถนนอินใจมี” ถือว่าเป็นเป็นการสรรเสริญท่านผู้
เป็นหัวเรี่ยวหัวแรง) นอกจากเส้นทางพระ-
ราชดำเนินแล้ว ก็ได้สร้างพลับพลารับเสด็จไว้
ชั่วคราวที่ลับแลอีกแห่งหนึ่งเช่นกัน

วันต่อมา ในวันที่ 23 ตุลาคม 2444
พระพุทธรเจ้าหลวงเสด็จไปประทับที่พลับพลารับ
เสด็จลับแล ซึ่งหลวงศรีพนมมาศได้จัดเตรียม
ไว้รับเสด็จ วิถีชีวิต ภูมิประเทศท้องถิ่นทั้งดงาม
ตลอดจนการถวายการรับเสด็จ สร้างความพอ
พระราชหฤทัยเป็นอย่างยิ่งนัก ทรงชมว่าลับแลแห่ง
นี้เหมาะอย่างยิ่งที่จะเป็นพื้นที่อันอุดมสมบูรณ์
ด้วยผลไม้ซึ่งสามารถจะเลี้ยงตัวเองได้อย่าง
สบาย...



ชื่อเดิมของอำเภอดรอน มีชื่อว่า เมือง
ดรอน (เมืองดรอนตรีสินธุ์) ซึ่งเป็นเมืองขึ้นกับ
เมืองพิษณุ ญ เวลานั้นเมืองพิษณุ แบ่งการ
ปกครองออกเป็น 5 อำเภอด้วยกัน คือ เมือง
พิษณุ เมืองอุดรดิษฐ์ (เดิมเขียน เมืองอุดรดิษฐ์)
เมือง ดรอนตรีสินธุ์ เมืองลับแล และเมือง
น้ำปาด จากทำเนียบรายชื่อนายอำเภอดรอน
ณ ที่ว่าการอำเภอดรอน มีว่านายอำเภอคน
แรก ชื่อ หลวงพินิจ เป็นนายอำเภอตั้งแต่

พ.ศ.2430-2436 กล่าวกันว่า เดิมทีว่าการ
อำเภอตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 7 ตำบลปากาย (ปัจจุบัน
ขึ้นอยู่กับอำเภอทองแสนขัน) ได้ย้ายที่ว่าการ
อำเภอเมืองตรอนศรีสินธุ์ จากบ้านปากคลอง
ตรอน ต่อมาในสมัยพระศรีสงคราม หรือที่ชาว
บ้านเรียกว่า “พระตรอน” (เกี้ยว) ดำรงตำแหน่ง
นายอำเภอ ระหว่าง พ.ศ.2440-2444 ได้ย้าย
ที่ว่าการอำเภอเมืองตรอนศรีสินธุ์ จากบ้าน
ปากคลองตรอนมาอยู่ ณ บริเวณวัดมงคล
นิมิตร หมู่ที่ 2 ตำบลบ้านแก่ง สมเด็จเจ้า
ฟ้ากรมพระยานิรริศราชนวัตตวงศ์ ได้เสด็จถึงที่
ว่าการอำเภอเมืองตรอนศรีสินธุ์ เมื่อวันที่
4 มิถุนายน 2444 ดังปรากฏในพระราช-
นิพนธ์ของพระองค์ ตอนหนึ่ง ดังนี้

“เวลาบ่ายโมง 47 นาที ออกจากวัดเต่า
ไผ่ถึงที่ว่าการอำเภอเมืองตรอน เวลา 3 โมง 8
นาที ได้ขึ้นไปดูที่ว่าการอำเภอ และพระวิสุตร
ไปตรวจที่จะทำพลับพลาประทับแรมที่นี่เขา
ปลูกปรารับ”

ต่อมาวันที่ 22 ตุลาคม พ.ศ.2444 พระ-
บาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จ
เมืองตรอนศรีสินธุ์ ดังพระราชหัตถเลขาตอน
หนึ่ง ดังนี้

เมืองตรอนศรีสินธุ์

วันที่ 22 ตุลาคม ร.ศ.120 ถึง กรมหลวง
เทววงศ์วโรปการ

“อนุสนธิรายงานเมื่อคืนนี้ฝนตกเล็กน้อย
ตั้งแต่เวลา 4 ทุ่มไปแล้ว รู้สึกเย็น ดีกเข้า
หนาว ลักษณะเมืองเหนือ วันนี้ น้ำก็ทรงอยู่ ได้
ออกเรือจากเมืองพิไชย เวลาเช้า 3 โมงมาถึง
เมืองตรอนซึ่งตั้งใหม่ เมื่อ 3 ปีนี้ ที่ตำบลบ้าน

แก่ง ตั้งพลับพลา เยื้องที่ว่าการอำเภอขึ้นมา
ข้างบนสักหน่อยหนึ่ง...”

ในปี พ.ศ.2441 พระศรีสงคราม (เกี้ยว)
ย้ายที่ว่าการอำเภอมาอยู่บริเวณวัดมงคลนิมิตร
ตำบลบ้านแก่ง ในปัจจุบัน เนื่องจากบริเวณที่
ว่าการอำเภอเดิมหิมน้ำท่วมอย่างรุนแรง
และบริเวณที่ตั้งที่ว่าการอำเภอห่างจากชุมชน
บ้านแก่ง ทำให้ประชาชนไปติดต่อราชการ
ลำบาก

ในปี พ.ศ.2467 หลวงพิศาลสุริศักดิ์ ย้าย
ที่ว่าการอำเภอมาอยู่ที่บริเวณบ้านวังหินตำบล
วังแดง เพื่อขยายความเจริญของชุมชนบ้าน
แก่งเดิม ขึ้นไปทางเหนืออีกราว 6 กิโลเมตร
จะทำให้ประชาชนติดต่อราชการได้สะดวก
เพราะเส้นทางคมนาคมทั้งทางบก ทางน้ำ และ
ทางรถไฟ

ในปี พ.ศ.2475 ได้มีการเปลี่ยนชื่อ
อำเภอมายังชื่อ อำเภอตรอน จนถึงปัจจุบัน มี
พื้นที่การปกครอง 7 ตำบล ได้แก่ ตำบลวัง
แดง ตำบลหาดสองแคว ตำบลบ้านแก่ง ตำบล
น้ำอ่าง ตำบลปากาย ตำบลน้ำพี และตำบล
ผักขวาง

ในปี พ.ศ.2516 นายบัณฑิต สุนทรา-
ธินัย นายอำเภอขณะนั้น ได้ก่อสร้างอาคารที่
ว่าการอำเภอขึ้นใหม่ ลักษณะเป็นอาคารไม้
สองชั้น หลังคามุงกระเบื้องบริเวณที่แห่งเดิม

ในปี พ.ศ.2526 วันที่ 1 กรกฎาคม ได้มี
การแยกตำบลปากาย ตำบลผักขวาง ตำบลน้ำ
พี ตำบลบ่อทอง ไปตั้งเป็นอำเภอทองแสนขัน

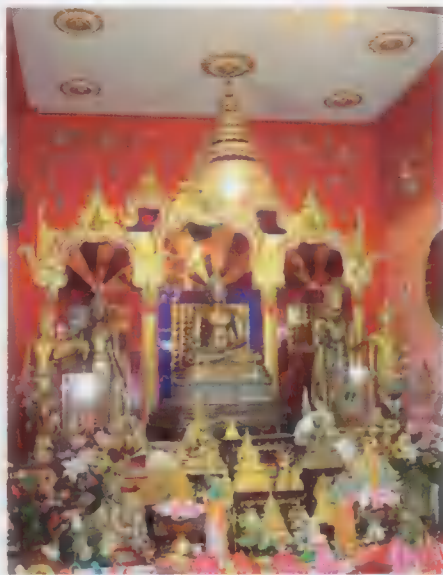
ปัจจุบันอำเภอตรอน แบ่งการปกครอง
ท้องที่เป็น 5 ตำบล คือ ตำบลวังแดง ตำบล

บ้านแก่ง ตำบลน้ำอ่าง ตำบลหาดสองแคว และตำบลข่อยสูง

หลังจากได้ทรงทอดพระเนตรชมลัับแลจนทั่วแล้ว พระองค์ได้เสด็จต่อไปยังพระแท่นศิลาอาสน์โดยประทับหลังช้าง พระที่นั่งทรงนมัสการพระแท่นศิลาอาสน์แล้ว เสด็จกลับไปประทับที่พลับพลาทำโพธิ์อุตรดิตถ์ วันรุ่งขึ้นเสด็จไปวัดพระฝางเพื่อทอดพระเนตรโบราณสถาน...

วันที่พระองค์ได้กำหนดเสด็จกลับราชวรวิหารอุตรดิตถ์พากันมาส่งเสด็จถึงท่าหน้าหน้าพลับพลาจนเนืองแน่นบ้างก็นำของมาถวาย เช่น มะพร้าวอ่อนและผลไม้ต่างๆ ของลัับแลทรงกล่าวแก่ประชาชน พ่อค้า ข้าราชการที่มาส่งเสด็จ ว่าทรงขอบใจในการต้อนรับอย่างดียิ่ง คนทั้งหลายต่างยกมือประนมกราบไหว้ด้วยความปิติอย่างล้นเหลือ บางคนถึงกับน้ำตาไหลออกมาโดยไม่รู้สึกตัวเรือพระที่นั่งสีขาว ปักธงประจำพระองค์ค่อยๆ เคลื่อนใช้ฝีจักรพายหัวเรือล่องลงสู่ทิศใต้ พร้อมกับเปิดทูลดลัญญาณคล้ายกับเป็นการบอกลาชาวอุตรดิตถ์...

นับตั้งแต่ปี 2444 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลากว่า 100 ปี ชาวอุตรดิตถ์ยังคงมีความปลาบปลื้มในพระมหากรุณาธิคุณพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวปิยมหาราช หรือพระพุทธเจ้าหลวง ได้เสด็จเมืองอุตรดิตถ์ เป็นรากฐานที่สำคัญที่ทำให้จังหวัดอุตรดิตถ์เจริญก้าวหน้ามาโดยตลอดจนถึงปัจจุบัน



ดังนั้น เพื่อเป็นการรำลึกถึงการเสด็จมายังเมืองอุตรดิตถ์ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่ ซึ่งรับผิดชอบในการส่งเสริมการท่องเที่ยวจังหวัดอุตรดิตถ์ แพร่ น่าน จึงได้จัดทำคู่มือท่องเที่ยวเมืองอุตรดิตถ์ แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอย “พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุตรดิตถ์” เป็น รูปแบบการท่องเที่ยวสัมผัสประวัติศาสตร์ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ธรรมชาติ และวิถีชีวิตของชาวอุตรดิตถ์ ตามเส้นทางเสด็จดังกล่าว นอกจากนี้ยังแนะนำเส้นทางท่องเที่ยวอื่นๆ แนะนำให้นักท่องเที่ยวได้เลือกสัมผัสความเป็นเมืองอุตรดิตถ์ตามความสนใจและตามความเหมาะสมเวลาของนักท่องเที่ยวต่อไป

ตามรอยเส้นทาง “พระพุทธรเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุดรดิตถ์”

15



- พร้อมชม **พิพิธภัณฑ์พระยาพิชัยดาบหัก** ที่รวบรวมอัตชีวประวัติของพระยาพิชัย

- ชม **พิพิธภัณฑ์ดาบเหล็กน้ำพี้** (ใหญ่ที่สุดในโลก)

14.00 น. เดินทางไปเมืองลับแล มีสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญและน่าสนใจได้แก่ ชุมประตุมืองลับแล, ชมต้นสักสยามมินทร์, ลักการะอนุสาวรีย์พระศรีพนมมาศ, วัดดอนสัก, ลักการะอนุสาวรีย์เจ้าฟ้าอำมกุมาร, น้ำตกแม่พูล, วัดเจติยคีรีวิหาร, ม่อนจำศีล, วัดพระแท่นศิลาอาสน์, วัดพระบรมธาตุทุ่งยั้ง

17.30 น. เดินทางกลับที่พัก จ.อุตรดิตถ์

18.30 น. รับประทานอาหารเย็น

เส้นทางที่ 2 “เที่ยวเก่าเหนือ ล่องเรือตรอนศรีสินธุ์”

เส้นทางท่องเที่ยวนี้ มีดังนี้

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. เดินทางไปอำเภอดรอน

09.00 น. ชมทัศนียภาพความสวยงามของบรรยายกาศแม่น้ำน่าน ณ ทำน้ำวัดบ้านแก่ง

- ล่องแพชมทัศนียภาพน้ำน่าน ของอำเภอตรอน พร้อมฟังข้อมูลที่สำคัญทางประวัติศาสตร์จากอาสาสมัครนำเที่ยวท้องถิ่น

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน

13.00 น. ชมวัดหาดสองแคว เป็นวัดที่เก่าแก่ ก่อสร้างเมื่อปี พ.ศ.2352

- ลักการะหลวงพ่ोजันทร ซึ่งเป็นที่เคารพสักการะของชาวอำเภอตรอน และมีบ้านพักลัปปาญะ ซึ่งเป็นบ้านพักสำหรับคนชรา จำนวน 12 ห้อง ในวันเฉลิมพระชนมพรรษาพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ วันที่ 5 ธันวาคม ของทุกปีจะมีการจัดงานประเพณีไหลแพไฟเฉลิมพระเกียรติเฉลิมฉลองที่วัดแห่งนี้

14.00 น. พิพิธภัณฑสถานพื้นบ้านชุมชนตำบลหาดสองแคว เป็นที่รวบรวม เก็บรักษา อนุรักษ์ โบราณวัตถุ วัสดุ อุปกรณ์และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพ เรื่องราวประวัติศาสตร์ที่บอกเล่าความเป็นมาและวิถีชีวิตของประชาชนในตำบล โดยความร่วมมือของคนในชุมชนร่วมกับวัดหาดสองแคว ใช้ภูมิเก่าเป็นที่รวบรวมภายใต้การสนับสนุนงบประมาณของ อบต. พัฒนามาเป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับประชาชนและเยาวชนในชุมชน เพื่อให้เกิดจิตสำนึกรักถิ่นท้องถิ่นจากการรู้ประวัติศาสตร์ชุมชน

15.00 น. โบสถ์เก่าวัดคลึงคราช เป็นศูนย์รวมความเชื่อ ความศรัทธาของคนในตำบลและพื้นที่ใกล้เคียง เป็นสถานที่ที่มีความเชื่อมโยงกับตำนานทางพุทธศาสนาเรื่องพระเวสสันดรชาดก เป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์แห่งหนึ่งที่กรมศิลปากรได้ขึ้นบัญชีเป็นโบราณสถานอีกแห่งหนึ่งของจังหวัดอุดรดิตถ์ จึงใช้เป็นแหล่งเรียนรู้ทางประวัติศาสตร์ให้กับเยาวชนในตำบลและผู้สนใจโดยทั่วไป

16.00 น. ศาลเจ้าพ่อใหญ่ ปู่ก๊อก ปู่ก๊ก เป็นที่เคารพศรัทธาของชาวบ้านมาก ที่เกิดจากความศักดิ์สิทธิ์ ของเจ้าพ่อทั้งสาม ที่คอยช่วยปกป้องรักษา คอยปัดเป่าสิ่งชั่วร้าย ภัยอันตรายมิให้กรำกรายเข้ามา ในระหว่างเดือน 4 เดือน 5 ชาวบ้านจะจัดงานแก้บนประจำปี และในวันสงกรานต์ จะมีการทรงเจ้า อาบน้ำเจ้าพ่อ ซึ่งจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี โดยเฉพาะในวันขึ้น 1 ค่ำ เดือน 7 ของทุกปี ชาวบ้านจะพากันทำบุญกลางบ้าน 3 วัน 3 คืน เพื่อขอพรให้ฝนฟ้าตกต้องตามฤดูกาล มีการสวดมนต์เจ็ดตำนานพันต้น และในวันสุดท้าย ชาวบ้านจะพากันเย็บกระทง 4 เหลี่ยม และทำตุ๊กตาจากใบกล้วยให้ครบทุกคนในครอบครัว นอกจากนี้ยังนำดินมาปั้นเป็นวัว ควาย ไส้ในกระทงมีการนำอาหารขนมจีนใส่ในกระทง แล้วนำไปถวายที่ศาลเพื่อขอพรให้เจ้าพ่อปกปักรักษาให้อยู่เย็นเป็นสุข ทั้งหมดนี้เกิดจากความเชื่อและศรัทธาที่มีต่อศาลเจ้าพ่อ ปู่ก๊อก ปู่ก๊กที่บรรพบุรุษพากันถือปฏิบัติจนเป็นประเพณีของชุมชนมาจนถึงปัจจุบัน

17.00 น. เดินทางกลับอุดรดิตถ์ / เข้าที่พัก

เส้นทางที่ 3 “กินปลาเชื่อน ล่องเรือแพ จามแก็รรมชาติ”

เส้นทางท่องเที่ยวเส้นทางนี้ นักท่องเที่ยวจะได้พบความสวยงามหลากหลายของวิถีชีวิต และธรรมชาติที่สวยงามของจังหวัดอุดรดิตถ์ รวมทั้งแหล่งโบราณสถานที่สำคัญน่าสนใจอีกเส้นทางหนึ่งประกอบด้วย

07.00 น. รับประทานอาหารเช้า

08.00 น. เดินทางไปบ่อเหล็กน้ำพี้

09.00 น. ชมวนอุทยานต้นสักใหญ่

10.00 น. เดินทางไปเชื่อนดินบ้านท่าเรือ

12.00 น. รับประทานอาหารกลางวัน ณ

แพอาหารบ้านท่าเรือ

13.00 น. นั่งเรือหางยาวไปสักการะพระเจดีย์บนเกาะกลางน้ำของอ่างเก็บน้ำสุริยัน-จันทร์รา เชื่อนสิริกิติ์

- ชมทัศนียภาพกลางอ่างเก็บน้ำเชื่อนสิริกิติ์

- ชมหมู่บ้านชาวประมง การเลี้ยงปลาในกระชังตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์พระบรมราชินีนาถ

15.30 น. ขึ้นเรือ ณ เชื่อนดินช่องเขาขาด บ้านท่าเรือ อ.ท่าปลา

- เดินทางไปเชื่อนสิริกิติ์

16.15 น. เข้าที่พัก เชื่อนสิริกิติ์

17.30 น. ชมพระอาทิตย์ตกดิน ทัศนียภาพบนสันเชื่อนสิริกิติ์

18.30 น. รับประทานอาหารเย็นร้านระเบียบนาน เชื่อนสิริกิติ์

- เข้าที่พัก/พักผ่อนตามอัธยาศัย



หมายเลขโทรศัพท์สำคัญ

สถานีตำรวจภูธรอุตรดิตถ์

โทร. 0-5544-2370-1, 0-5541-1038

สภ.ลับแล 0-5543-1023

สภ.ตรอน 0-5549-1045

สภ.พิชัย 0-5542-1025

สภ.นาอิน 0-5582-3080

สภ.พญาแมน 0-5545-5307

สภ.ด่านแม่คำมัน 0-5540-2013

สภ.น้ำปาด 0-5548-1078

สภ.ปากท่า 0-5548-9066

สภ.บ้านโคก 0-5548-6106

สภ.เด่นเหล็ก 0-5581-1268

สภ.วังกะพี้ 0-5549-4373

ศูนย์จราจรอุตรดิตถ์ 0-5544-4117

โรงพยาบาลอุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-4484-8

บริษัท ขนส่ง จำกัด

โทร. 0-5541-1940

สถานีขนส่ง

โทร. 0-5541-1059

วินทัวร์ อุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-2345

สถานีรถไฟ

โทร. 0-5541-123

ที่ว่าการอำเภอเมือง

โทร. 0-5541-1037

สำนักงานจังหวัดอุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-1003

หรือ www.uttaradit.go.th

ประชาสัมพันธ์จังหวัด

โทร. 0-5541-2729

พาณิชย์จังหวัดอุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-1682

วัฒนธรรมจังหวัดอุตรดิตถ์

โทร. 0-5540-3093

ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุตรดิตถ์

โทร. 0-5581-7713, 0-5544-1817

www.uttaradit.mots.go.th

สมาคมสหพันธ์การท่องเที่ยวภาคเหนือ จ.อุตรดิตถ์

โทร. 08-1379-3204

สมาคมธุรกิจการท่องเที่ยว จ.อุตรดิตถ์

โทร. 0-5541-3264 หรือ 08-1785-2477

ขอบคุณแหล่งข้อมูลจากหนังสือ

อุตรดิตถ์ สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม สำหรับเยาวชนและการสืบสานวัฒนธรรมท้องถิ่น
ตามรอยพระยุคลบาท เสด็จประพาสต้นมณฑลนครสวรรค์ ร.ศ.125 (พ.ศ.2449)
ย้อนรำลึกเส้นทางประวัติศาสตร์รัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสเมืองตรอนตรีลินธุ์



แนะนำเส้นทางท่องเที่ยวตามรอย
“พระพุทธเจ้าหลวง เสด็จประพาสเมืองอุตรดิตถ์”



เมืองพิไชย เมืองตรอนตรีสินธุ์ หาดท่าอิฐ
เมืองทุ่งยั้ง เมืองลับแล เมืองฝาง



“แหล่งเหล็กร้าฟี่ลือเลื่อง เมืองลางสาควาน
บ้านพระยาพิชัยดาบหัก ดินสักใหญ่”



การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) สำนักงานแพร่
34/130-131 ถนนเมืองทิด ต.โนนเวียง อ.เมือง จ.แพร่ 54000
โทรศัพท์ 0 5452 1118, 0 5452 1127 โทรสาร 0 5452 1119
E-mail: tatphrae@tat.or.th • www.tourismthailand.org/phrae
• www.easternlanna.org พื้นที่รับผิดชอบ : แพร่, น่าน, อุตรดิตถ์